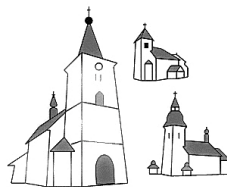

Zpravodaj

FARNOSTÍ SKUTEČ, RANÁ A PŘEDHRADÍ

ZÁŘÍ 2021

Několik slov o sv. Ludmile

Milí přátelé,

utíká to – letos je to už **1100 let od smrti sv. Ludmily**. Na Tetíně byla velká oslava s papežským legátem, vídeňským kardinálem Schönbornem. Je moc dobré si připomenout takové výročí, ale nejde jen o tu slávu, ale o výzvu k následování této prakticky **první světice z české krve...**

Je fakt, že Ludmila patřila k mocným tohoto světa – byla manželkou knížete. Kdyby byla z obyčejné rodiny, těžko bychom se o ní něco dověděli. Tato žena se mohla mít mnohem lépe než všichni ostatní, a přece nakonec umírá mučednickou smrtí, protože svým způsobem překázela těm, kdo chtěli více moci a vlivu. Přitom už před tím Ludmila moudře ustoupila z centra dění a odešla na své sídlo na Tetíně. **Ona totiž nelpěla na svém postavení...**

Umění včas ustoupit, odejít, vzdát se nějaké pozice, patří i dnes k zralosti a životní moudrosti a tu Ludmila bezpochyby měla.

Ludmila je brána jako patronka babiček a všech učitelů a vychovatelů. Ona přispěla tehdy k tak neobvykle velkému vzdělání svého vnuka. Nejen, že Václav byl gramotný a znal cizí jazyky, jeho znalosti byly spojeny s výchovou ke křesťanským hodnotám, které v 10. století v naší zemi ještě pořádně nezakořenily... Jako nastávající kníže se Václav stal živým příkladem a vzorem k následování.

To je opět velká výzva i pro nás. Dnes se hodně zdůrazňují dovednosti a znalosti pro praktický život. To je jistě důležité, ale je to třeba spojovat s morální formací a opravdovými hodnotami, jako je **pravdivost, pokora, poctivost a víra**. To se u svatého Václava podařilo skvěle. Kéž by to platilo i o našich dětech a vnoučatech...

A tak na přímluvu svaté Ludmily vyprošujme všem učitelům, vychovatelům a rodičům hodně síly, moudrosti a světla Ducha svatého k formaci dalších svědků Boží lásky a moudrosti pro tento svět....

Všem vám spolu s O. Ondřejem žehná O. Jan

PRÁZDNINOVÉ CESTOVÁNÍ

Byl jsem osloven, abych popsal, kde jsem se o prázdninách pohyboval, když jsem celkem 4x zmizel z prostředí našich farností. Dvakrát jsem byl na dovolené a dvakrát svým způsobem služebně. Tedy zkusím to aspoň trochu popsat:

Podél Dunaje

Hned jak skončil školní rok, vydal jsem se s několika příbuznými na dovolenou. Uvažoval jsem nad tím, že jsem už čtvrtý rok nikde nebyl, takže to napravím právě letos. Díky covidu to nešlo nikam daleko, tak nakonec zvítězil nápad navštívit naše jižní sousedy, a přitom trochu potrénovat své nohy. Takže asi za týden jsme na kole urazili kolem 400 km, jeli jsme z bavorského Pasova až do Bratislavy. Spali

jsme po kempech, a díky doprovodnému autu jsme mohli vždy na konci jednotlivých etap navštívit zajímavá místa v okolí. Byl to například krásný klášter v Melku nebo v Göttweigu, poutní místo Maria Taferl, hora Kahlenberg u Vídně a zde také Schönstattské sestry Mariíny, které patří k stejnému institutu, jaký máme v české Rokoli. V Bratislavě jsme zase mohli přespat u bratří Lazaristů, jejichž kolegové působí v naší diecézi v Dobrušce. Pán se o nás staral, užili jsme si deštivé počasí, jako i krásné slunečné počasí a teploty 38 °C ve stínu. Potkali jsme většinou příjemné a dobré lidi a viděli kus krásné země. Všem milovníkům cykloturistiky moc doporučuji...

Manželská setkání v Blatné

Tak se jmenuje akce, které jsem se účastnil už asi počtvrté. Je to týdenní setkání kolem 40 manželských párů a jejich dětí. Manželé pár let po svatbě i zkušené padesátníci, někteří poprvé, jiní třeba podesáté, si vyhradí čas na obnovu svého vztahu. Pomáhají v tom přednášky od zkušených manželů na témata jako: potřeby muže a ženy, vzájemné pozornosti, jak řešit krizi vztahu atd. Pracuje se i ve skupinkách asi 3 párů, kde je možnost sdílení, k dispozici je rodinný terapeut na soukromé setkání, jako i kněz, který slouží mše svaté, zpovídá, má duchovní rozhovory. Byl jsem jim k dispozici po celý týden ve všech volných časech. Je tu i možnost procházek po krásném okolí, ranní chvíle společné modlitby nebo sportu, večer je příležitost zažít přimluvnou modlitbu, mít taneční večer nebo společnou diskusi na různá témata. O děti se starají tzv. „pečouni“ - mladí lidé, kteří vykrývají čas, kdy jejich rodiče řeší svá témata. Program pro děti a možnosti navázat nová přátelství jsou tak dobré, že někdy samy děti přemlouvají své rodiče, aby jeli příští rok zase... Celá akce je výbornou příležitostí k tomu, aby manželé restartovali svůj vztah, aby se otevřeli uzdravení, lépe chápali sebe navzájem a mohli pomáhat i druhým. I toto vřele doporučuji a dá-li Bůh, rád za rok pojedou zase.

Podél hranic

Už asi 16 let obcházím pěšky naši republiku. Je to časově docela náročná akce a naštěstí jsem se k tomu rozhodl, když už Slovensko se stalo samostatným, jinak bych se teď pohyboval někde u ukrajinských hranic... Dělá to tak, že kde jsem loni skončil, tam letos pokračuji a každý rok jdu asi 3-4 dny (80-100 km)... Začal jsem v Náchodě a po směru hodinových ručiček jsem obešel asi 1500 km.

Letos to byla asi devadesátikilometrová trasa Krušnými horami, z Lubů na Horu Svatého Šebestiána. Pro tuto cestou jsem si vybral druhý týden dovolené, na které mě doprovázeli 3 přátelé – mezi nimi i Víta Příbyl z Předhradí, který se svým autem naprosto skvěle vykrýval potřebu přejet od cíle jednotlivých etap do místa noclehu. Od mého úrazu jsem opatrnější a místo spaní pod širákem dávám přednost farám v okolí, a těch v této oblasti není příliš mnoho. Jinak tuto oblast mohu opět jen doporučit. Je to krásný kraj, kde jdete desítky kilometrů po náhorní plošině 900-1000 m vysoko, hodiny nikoho nepotkáte, jsou tu krásné lesy, pastviny, plno hub a borůvek, jdete a máte čas se zamyslet, modlit se, meditovat, pročistit si hlavu i srdce. Bůh je v takových chvílích stále s námi – když bylo potřeba se někam dostat, vždy pomohl, jako když jsme v opuštěném údolí bez signálu stopli „náhodou“ první auto a to nás převezlo asi 10 km k faře na nocleh. Velkou radost jsme ale udělali i našim „taxikářkám“, když se dověděly, že vezou křesťany, a dokonce živého faráře. My jsme je zase ujistili, že nám je Bůh seslal jako svůj dar v překérní situaci. Pán se opravdu stará....

Rodiny v Odrách

Poslední akci jsem měl v polovině srpna. Už asi dvacet let uskutečňujeme odvážný nápad jedné z mých sester. Je dobře, že se v rámci příbuzných občas setkáme, ale co takhle zažít třeba společně celý týden? Tak jsme to zkusili a ono to šlo, a je o to zájem každý rok. A tak na různých místech republiky, od Litoměřic po Beskydy, od Znojemska po Ostravsko, od jihočeských Nových Hradů po Velehrad, jsme uskutečnili svá setkání pro 40—60 účastníků ve věku od 0 – 70 let. Jak to probíhá? V neděli se sejdeme a dalších 5 dnů až do soboty máme každý den ráno mši sv. (kdo chce), nabídku výletů do okolí, někdy i polní mši svatou v přírodě, a po společné teplé večeři někde v okolní hospůdce máme společný program. Jsou to hry pro děti i dospělé, popovídání, diskuze, někdy film, promítání, jednou i společnou adoraci, prostě takové každovečerní „spolčo“. Všichni ti blízcí i vzdálení příbuzní mají možnost být spolu, něco hezkého prožít a mám velkou radost, že už nyní se hlásí první zájemci na společnou dovolenou 2022. Je to dost náročné zorganizovat, domluvit a vytvářet program pro všechny, ale jistě vás nepřekvapím, když vám navrhnou, abyste v rámci svých širších rodin zkusili něco podobného.... Mimochodem díky fotkám z této akce vzniká každý rok Rodinný kalendář, který nás spojuje po celý rok....

O. Jan

FARNÍ TÁBOR PÍSAŘOV

V termínu od 8. do 14. srpna se v Písařově, nedaleko Králík, konal farní tábor naší farnosti. Sešlo se nás tam 22 dětí, 12 vedoucích, 2 kuchařky a P. Ondřej. Středověkým tématem děti celý týden provázela postava svobodného pána Slavojce z Písařova. Děti Slavojci pomáhaly získat zpět pět klíčů od města. Klíče získaly vyučením se v cechů: Krejčovském, kde si vyrobily měšce a erby svých rodů, Cechu Učenců, Sírkařů a svíčkařů, Stavitelů a Šperkařů. Každý večer bylo pro děti připravené tržiště s různými stánky, od střelení na kance po věštbu z dlaně. Nechyběl ani středověký rytířský turnaj. V pátek odpoledne jsme se vydali na výlet na nedalekou Čechovu horu, kde jsme celý tábor zakončili mší svatou. Po sestupu zpět na faru také výbornými tortillami a plesem.

Děkuji všem dětem, vedoucím, kuchařkám i panu faráři, letošní tábor se velice vyvedl a všichni jsme si to moc užili.

Veronika Pavlišová

DĚTSKÉ OKÉNKO

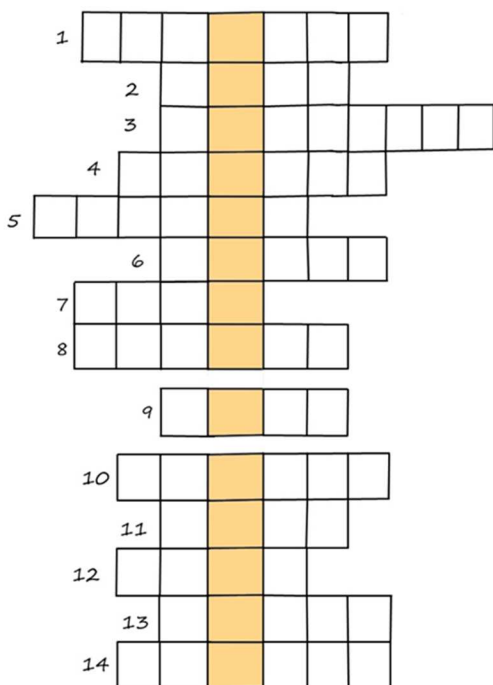

Milé děti, už vám maminka nebo tatínek někdy vyndávali třísku nebo dávali nedobré léky?

Bylo to nepříjemné, nebo to dokonce bolelo? Asi ano, ale určitě vám tím nechtěli ublížit, ale uzdravit vás. I Pán Ježíš mluví v evangeliu o nepříjemných věcech. O tom, že si máme useknout ruku, nohu, vylopnout oko. Ani Pán Ježíš nám nechce ublížit. Chce nám naopak ukázat, na co si máme dávat pozor. K čemu máme ruce a nohy? Nemáme s nimi ublížovat, ale konat jimi dobro. Někoho pohladit, pomoci, navštívit někoho, doběhnout pro pomoc, doprovodit někoho. I očima můžeme dělat něco špatného, třeba dělat, že nevidím, co maminka potřebuje nebo opisovat. Měli bychom si však všimnout hezkých věcí a druhých lidí, kteří potřebují pomoc. Pán Ježíš nás před zlem varuje. Rukama, nohama i očima můžeme dělat spoustu věcí. Máme je však používat jen k dobru.

Eva Bártová

OČI, RUCE, NOHY MÁME

LITURGIE MĚSTA ŘÍMA PRO MLÁDEŽ

V průběhu letošního května se k nám přes Diecézní centrum pro mládež HK dostala informace o konání akce Liturgie města Říma. Řekly jsme si, že v současné covidové době je to dobrá příležitost vyrazit do zahraničí poznat "Věčné město" a jako příjemný bonus se dozvědět o liturgii, kterou každou mši svatou slavíme, přímo v místech, kde se utvářela. Akci, které se účastnilo přes 60 mladých z celé České republiky, pořádala Liturgie.cz ve spolupráci s Papežskou kolejí Nepomucenum v Římě. Po celý týden nás po bazilikách, baptisteriích a katakombách provázeli čtyři kněží, kteří v současné době v Římě studují: Jan Pitřinec, Petr Soukal, Vojtěch Novotný a Radek Tichý. Rozdělili nás do čtyř skupin a každý den jsme s jedním z kněží absolvovali jeden z připravených okruhů. V rámci nich jsme navštívili baziliku San Giovanni in Laterano (Lateránská bazilika), Battistero Lateranense (baptisterium), baziliku San Clemente al Laterano, kostel Santa Maria delle Piante (Domine Quo Vadis), Kalixtovy katakomby, vrcholek Aventin s vyhlídkou na město směrem k Vatikánu, baziliku Santa Sabina all' Aventino, areál vysoké školy Pontificio Ateneo Sant Anselmo, kostel Sant' Anselmo all' Aventino, baziliku Santa Pudenziana, baziliku Santa Maria Maggiore, Centrum Aletti (studijní a výzkumné středisko jezuitů, zaměřené k podnícení dialogu mezi kulturami a náboženstvími v nové Evropě) a mnoho dalšího.

Večerní programy byly různorodé, od diskuzí na různá témata, návštěvy zmrzlinárny, vaření, jízdy na koloběžkách nočním Římem, přednášky, až po večerní grilovačku. Všem mladým vřele doporučujeme, stojí to za to!

Jana a Verča Pavlišovy

FARNÍ DEN VE SKUTČI

V neděli 22. 8. 2021 se po ranní mši sv., která pro tento účel byla výjimečně až v 9,30 hod. – děkujeme Předhradí za výměnu ☺, uskutečnil farní den.

Počasí nám přálo, jídlo bylo výborné, včetně uzeleného k obědu, příjemná hudba a zpěv, děti se mohly zabavit na hřišti a soutěžemi, všichni si mohli spolu posedět a popovídat si.

Navštívil nás pan starosta Bezděk a jako host zde vystoupil pan Jakub Vávra, ředitel Domova Na cestě, který nás seznámil s fungováním této instituce a vyprávěl nám o svém životě.

Bylo to pěkné letní setkání. Fotografie z akce jsou k prohlédnutí na farních webových stránkách. Velké poděkování patří všem organizátorům i účastníkům! ☺

J. Burešová

VÝMALBA KOSTELA PANNY MARIE SEDMIBOLESTNÉ V PŘEDHRADÍ V ROCE 2021

Už dlouhou dobu jsme toužili mít náš milovaný kostel vymalovaný a čistý. Maloval se naposledy v roce 1953 za bývalého kněze P. Blahníka. V této době byly pořízeny nové lavice, dlažba a elektřina a mnoho jiných potřebných oprav. V posledních letech se kostel hodně poškodil, když se prováděla veškerá nová elektrifikace. Asi před čtyřmi lety se začaly shánět finance na výmalbu, kterou dělala osvědčená stavební firma Staver p. Petra Kerharta z Luže. Opravu stropních fresek prováděla restaurátorka pí. Čáďová z Rané.

Od 2. května jsme měli mše svaté v parku v Panské zahradě. Celé čtyři měsíce nám jedinou neděli déšť neublížil, jen jednou, a to přestalo po osmé hodině pršet, takže lavičky oschly. Ještě v květnu nám byla velká zima a zábly nás ruce a nohy. Čtvrteční a prvopáteční mše svaté byly slouženy v zámecké kapli na hradě Rychmburk. Je velmi potřebné poděkovat pí. Káďové a p. Příbylovi, protože každý týden byla mše svatá perfektně připravená v našem nádherném parku, i obraz sv. Josefa nikdy před oltářem nechyběl. Zvláště krásný

zážitek máme z oslavy slavnosti Božího Těla. Oltáře byly rozmístěny po parku a my jsme šli průvodem za naším otcem P. Linhartem, který nesl zdobenou monstranci. Bylo krásné teplé počasí, bylo nás hodně a byli zde věřící z farnosti Perálec. Zpívaná píseň „Ježíši, Králi“ krásně zněla parkem. Družiček také bylo několik a celý ten překrásný svátek se vydařil.

Také Otec Linhart obstaral veškerý nový nábytek do zákristie a na kůr. Nábytek dělala firma Mias v Krouně za podpory Ing. Martina Pavliše. Takže jsme se výmalby díky Pánu Bohu dočkali. Farníci přišli kostel uklízet, takže je teď pohled na opravené stropní fresky a celý kostel překrásný. Bože Otče a Panno Maria – děkujeme Vám.

Jana Cemperová

ROZHOVOR S VARHANÍKEM JANEM ADÁMKEM

Jak jsi se „dopracoval“ ke hře na varhany?

V roce 1971, když mi bylo 12 let, tak jsem se začal učit hrát. Na popud pátera Josefa Pospíšila a Jiřího Remeše jsem začal jezdit do Chrudimi k učiteli hudby Židkovi. Tři roky jsem tam jezdil.

Zavzpomínej na své varhanické začátky ... to tvoje „poprvé“ před lidmi ...

Poprvé jsem hrál asi v roce 1973 v Holetíně v kapli. Byla to obyčejná neděle a měl jsem tam jít hrát, kdyby Jirka Remeš (tehdy ještě knězem nebyl) nedorazil. A on opravdu nedorazil a já měl svoji premiéru právě

v Holetíně v kapli. Letos je to tedy 50 let, co se věnuju hře na varhany. Neuvěřitelné, jak to uteklo. V Rané jsem však oficiálně varhaníkem od roku 1982, kdy jsem přebral štafetu od Jiřího Remeše.

Co pěvecká průprava? Prošel jsi něčím?

Neprošel jsem žádnou pěveckou přípravou.

Měl jsi chuť s hraním někdy „praštit“? Vždyť zrovna neděle je nejnáročnějším dnem pro varhaníka, neustálá služba.

Ne, myslím si, že ne. Vždycky mě to bavilo. Nikdy jsem nepřemýšlel, že bych s tím praštil.

Co na to rodina?

No, rodina. To by měla odpovědět asi rodina, ale já si myslím, že to všichni členové rodiny brali a berou jakou součást mého života. S radostí mě dodnes pouští do všech koutů naší země, abych zahrál. Mám trpělivou manželku, ta mi nikdy nebránila, abych se varháníčení věnoval.

Jak vůbec funguje domluva mezi varhaníky a třeba knězem? Je těžké skloubit více názorů na cokoli? Rozdělit služby?

Domluva je dobrá, já jsem se vždycky domluvil. Znáám všechny varhaníky v okolí, se všemi je dobrá domluva. Když potřebuji zastoupit, vím komu zavolat. Moje čerstvá zkušenost je z poslední doby. Potřeboval jsem zastoupit v hraní od čtvrtka do neděle. Na devět mší sv. jsem za sebe sehnal 7 varhaníků. Mám radost z toho, že „konec varhaníků v Čechách“ nehrozí.

Čím byla těžší varhanická služba v covidové době? Když farníci měli zakázáno zpívat ...

Neřešil jsem to. Prostě jsem na pravidelné mše sv. jezdil a zpíval sám.

Jeden čas jsi na tom vůbec nebyl zdravotně nejlépe. Co si stále z té doby živě pamatuješ?

Pamatuji si, že mně moc pomáhalo vědomí toho, kolik lidí na mě myslelo a modlilo se za mě. Cítil jsem silnou podporu svého okolí. Touto cestou všem za modlitby a přání brzkého uzdravení ještě jednou moc děkuji. Těšil jsem se, že si zase zahraju v našich kostelích.

Jsou nějakí potencionální budoucí varhaníci? Co bys jim vzkázal, abys v nich probudil zájem?

Byl bych rád, kdyby zalíbení ve hře na varhany našlo některé z mých vnoučat. U dětí se to nepodařilo, tak snad některé vnouče. Vztah k hudbě mají a učí se hrát na různé nástroje, tak třeba jednoho z nich varhany budou bavit. Je to ale časově náročná činnost. Když se pro to člověk rozhodne, musí pro to obětovat čas i jiné zájmy, ale stojí to za to se tomu věnovat.

Co rád děláš?

Všechno možné kolem zvířat, ručních prací nebo drobných činností v kuchyni (zavařování nebo výroba domácích nudlí). Prostě všechno, čím se zabaví běžný důchodce.

Měl jsi v poslední době z něčeho upřímnou radost?

Radost mám často, a to i z maličkostí. Raduju se ze své rodiny, kterou mám. Když se lidi sejdou, popovídají si a třeba si i zazpívají. Mám rád lidi, a proto mě často doma nezastihnete, neustále jsem někde, kde se něco děje a kde to žije.

Děkuji za rozhovor.

R. Spilková

ROZHOVOR S NOVOMANŽELI PAVLIŠOVÝMI

Ve farnosti je svatba některého z farníků vzácnost, proto byli jedni z nich, novomanželé Ivetka a František Pavlišovi osloveni, zda zodpoví několik zvědavých otázek na toto téma.

Každé svatbě logicky předchází seznámení, jak to bylo u vás?

Seznámili jsme se na vyšším stupni skutečského gymnázia, kam jsme oba chodili do stejné třídy. Znali jsme se sice už dříve ze základní umělecké školy, ale to jsme o sobě zatím jen „věděli“. K bližšímu seznámení došlo na oslavě narozenin naší spolužačky. Už v tu dobu měl Fanda jasno, půjdeme spolu studovat do Brna, vezmeme se a budeme mít děti. :)

Museli jste složitě přemýšlet o tom, že spolu chcete být navždy, nebo to samo vyplynulo ze vztahu?

O tom jsme nikdy asi nepřemýšleli. Prostě jsme se měli rádi a jednoho dne zjistili, že spolu budeme navždy. Už když jsme spolu začali chodit, tak jsme nemuseli přemýšlet nad tím, o čem se spolu budeme bavit a přišlo nám, jako bychom se znali dlouho předtím. Jeden ze zásadních momentů byl ten, kdy Ivetka odjela na Erasmus do Německa, a to jsme se utvrdili v tom, že bez sebe nemůžeme být.

Krizy byly?

Určitě nějaké menší byly. Nicméně nikdy to nedošlo do takového stádia, že bychom přemýšleli o rozchodu, nebo se i rozešli. Zatím si uvědomujeme, že je důležité spolu mluvit a podporovat se. Tak doufáme, že až přijdou děti, tak na to časem nezapomeneme.

Kdo přišel s návrhem svatby?

Nevěsta se snažila podprahově podsouvat ženichovi různé zasnubní prstýnky a ten obstojně odolával. :D Což u nás vyvolalo i jednu menší krizi. Ale po 8 letech přišel s žádostí o ruku tradičně ženich, dokonce třikrát, protože se to vždy nějak zkomplikovalo. Špatné místo, moc lidí apod. Tak nosil prstýnec u sebe snad měsíc a nevěsta o tom ani nic netušila. :) Ale dopadlo to dobře a minulé léto jsme se zasnoubili a letos vzali. Nicméně na obranu ženicha musíme podotknout, že jsme oba dlouho studovali a museli si na svatbu prostě počkat.

Otázka pro nevěstu: Nezalekla ses rodiny Pavlišů? Přeci jen Hujerovi...

Už to bude skoro devět let, ale co si vzpomínám, tak to nebylo tak hrozné. :D Postupně jsem se seznámila s bratránkou mého muže a jeho bráchou (ostatní sourozenci byli totiž ještě hodně malí :D) a proto jsem se poté tolik nebála seznámení se s širší rodinou. Hodně nervózní jsem byla na prvním obědě u rodičů, kde mě někdo ze sourozenců pozdravil 2x a já se pak nemohla dopočítat, kolik jich tam vlastně je. :D Takže když bych měla odpovědět, tak jsem se „Hujerů“ nezalekla, jsou super. :)

Kdo měl hlavní slovo při plánování svatby?

Vždy to bylo o vzájemné dohodě, takže nelze jednoznačně říct, kdo měl hlavní slovo. Jelikož chtěl ženich velkou svatbu, tak se musel do plánování zapojit taky. :D Nicméně většinu času hledáním a plánováním strávila nevěsta :) Ale na všem jsme se celkem vždy shodli. Určitě je dobré přemýšlet nad tím, jak svatbu prožijete a co vám z ní zůstane. Všechny tyto věci jsme si dopředu řekli a vyjasnili. Např. fotky a prstýnky zůstanou do konce života. Je dobré s tím počítat a dobře vybírat. Svatbu dělá taky dobré jídlo, pití, ale hlavně lidé. :) Plno věcí se dá taky vyrobit vlastnoručně a na tom i ušetřit. (My například tiskoviny, nějaké dekorace, anebo i vyrobit vlastní beduínský stan.)

Jak vám tento nezapomenutelný den manželů vyšel?

Nádherně. Nejhezčí den z celého týdne, samozřejmě i z celého života :) S blížícím se dnem svatby se počasí neustále zhoršovalo. A jelikož jsme svatbu měli venku na zelené louce, déšť úplně nebyl to, co bychom si přáli. Samozřejmě jsme měli stan, takže bychom nezmokli. Nakonec se první srpnová sobota ukázala jako dobrá volba. Ideální teplota – ani teplo, ani zima. Už od rána šlo všechno celkem dle plánů. Nádherný obřad, následovala perfektní hostina a závěr dne se také moc vydařil. Samozřejmě za to vděčíme všem lidem kolem nás, kteří na tom nesou velikou zásluhu. Jim patří obrovský dík za to, že to vše klaplo. Je ale důležité na věcech moc nelpět a opravdu si ten den užít i s tím, že ne vše vyjde. Je to den těch dvou, kteří se berou a dlouho ho plánovali.

Jak se sžíváte po svatbě?

Jsme na sebe dost zvyklí a jelikož bydlíme už nějaký čas v Brně, není to pro nás nic nového.

Stále někdo radí, pracujte na vztahu, máte o tom do budoucna nějaké představy?

Na vztahu určitě pracujeme, viz naše svatba, protože plánování svatby není jednoduché a buď vás to sblíží, anebo rozhádá. :) Samozřejmě nečekáme, že vždy všechno půjde podle plánu a bez práce. Vztah dvou lidí je převážně o diskusi, kompromisu a nalezení toho nejlepšího pro oba, případně celou rodinu. Zatím jsme plni dojmů ze svatby, z toho budeme nějaký čas žít... a pak? Přijdou děti, a to už bude jen to krásné :) Nicméně je důležité si uvědomovat, že děti jednou vyrostou a odejdou, ale my dva tu budeme pro sebe dál a proto je důležité pořád na vztahu pracovat. A v každodenním životě jde i o maličkosti – poděkovat, poprosit, dát si pusu, pomoc s domácností, s dětmi nebo jen vyslechnout a obejmout, když den nestál za nic.

Kde bydlíte a co vás v nejbližší době čeká?

Po studiu vysoké školy jsme zůstali v Brně a v květnu jsme se přestěhovali ze studentského bytu do našeho prvního vlastního (pronajatého) bydlení. Takže aktuálně je naše bydliště v Brně a určitě minimálně 3 roky ještě bude. Jelikož jsme intenzivně pracovali na našem vztahu již před svatbou, čeká nás nyní jedna milá událost, a to narození naší první holčičky. Budou následovat první společné Vánoce, Nový rok, Velikonoce a další. :)

Ať vám vše s Boží pomocí vychází a mějte se za všech okolností rádi. Na vše jste teď dva, a to je pořádný Boží dar.

Děkujeme za rozhovor.

R. Spilková

DOVOLENÁ

Odjet z domu, na pracovní i osobní starosti zapomenout, poznat nové kouty naší hezké země, fajn lidi, památky, jiné kostely, přírodu, odpočinout si, nebo se naopak pořádně rozhýbat, být s rodinou, najednou více času na sebe ... To je pravý smysl dovolené. Teď si říkám, proč se tomu tak říká...

Letos jsme si vybrali Vranov, máme to tam rádi. Moc hezký týden strávený s kamarády a jejich dvěma kluky. Koupání, minigolf, výlety, túry, večerní posezení u vínka (je to na jižní Moravě ☺), u her, táboráku, letní festival – Pokáč, Ready Kirken, Tomáš Klus, Voxel,... mladí znají. A hlavně stravovací servis se vším všudy, jen zasednout v jídelně... na to se dá lehce zvyknout.

Druhou část dovolené 9. – 12. 8. už třetím rokem trávím v ryze ženské společnosti. Dvě švagrové a jedna naše známá na PŘECHODU hor. V minulých letech Krkonoše, Orlické hory a letos Jeseníky. Batoh na zádech a jde se, doslova cestou necestou. Cca 80 km ve čtyřech dnech. Vše od nich do puntíku naplánováno, turistické trasy, převýšení, ubytování pokaždé jinde, co s sebou... I když se něco zapomene, dá se to přežít. Já protentokrát nechala doma „spodřáky“. Samozřejmě jsem byla terčem jejich vtipků... Každá máme svoje tempo, známe svoje možnosti, jsme i povahově jiné. Jde o to to fyzicky a spolu vydržet. A to se nám daří. Letos vlakem do Jeseníku, Šerák, Ramzová, Petříkov, Králický Sněžník (jinak než Kraličák jsme mu neřekly), Dolní Morava, Králíky. Krásná příroda, výhledy, puchýře, milí poutníci...Ještě se tam vrátíme, vezmeme Jeseníky z jiné strany, dost toho ještě zbývá. I dalších českých hor, to máme ještě na pár let.

Jen škoda, že o dovolené utíká čas nějak rychleji ☺

Pokud se v příštím FZ chcete s námi podělit o svoje zážitky z prázdninového putování, dovolené, prázdnin, zašlete prosím svůj příspěvek na renataspilko-va@seznam.cz, budeme rádi.

R. Spilková

LABSKÁ STEZKA DOKONČENA

„Konečně v cíli!“ vykřiklo několik unavených hrdel ministrantů z Rané v Hřensku, na hranicích s Německem. Po třech letech vždy týdenního putování na kolách, s otcem Ondřejem Matulou a s otcem Tomášem Kvasničkou, po cyklotrase Labská stezka, se podařilo ve čtvrtek 26. 8. 2021 dokončit českou část trasy. Účastníci byli starší ministranti z farnosti Raná, příp. z okolí (Kameničky) a společně projížděli od pramene Labe každý den až 60 km a navštěvovali také pamětihodnosti a kostely. Letos se začínalo v Mělníku, kde byla cesta vloni přerušena. První večer přivítalo poutníky město Roudnice nad Labem, kde je na faře v bývalém klášteře přivítal P. Martin Brousil. Večerní mše sv. v obrovském a starobylém kostele byla zážitkem! Další den se cyklisté zastavili v Terezíně, v Litoměřicích a na krásném hradě Střekově. Ubytování bylo zajištěno v Zubrnících ve skanzenu, což bylo náročné, po celém dni vystoupat do táhlého kopce. Dešťové přeháňky dalšího dne chlapce neodradily ani

od prohlídky skanzenu a muzeální železnice, ani od poslední etapy na kolách přes Děčín až do cíle, v tomto ročníku 125 km vzdáleném. A když už v Hřensku, tak samozřejmě do soutěsek! Monumentální zážitek z plavby na lodičkách dovršil krásnou cestu. Potom už jen nocleh v krásném kempu Vysoká Lípa a hurá domů! Bez nehody a úrazů se všech 5 chlapců s kněžími vrátilo akorát na večerní mši sv..

Kam asi vyrazí za rok? Chlapci od 12 let se mohou těšit!

Otec Ondřej

ANKETA MEZI ZÁKAZNÍKY PEKAŘSTVÍ

Co víte o sv. Ludmile?

že byla svatá
to byla tchyně Drahomíry
nic
maminka sv. Václava
bojovala za práva dětí
bylo v dokumentu, že ji zabili
babička sv. Václava
byla zavražděna

Co vás napadne s pojmem škola?

učení, režim
spousta věcí a povinností
vzdělávání

povinnosti
průšvihy
učení, výuka, spolužáci
děti
chaos, nevstřícnost
pan ředitel

Slyšeli jste někdy o kurzu Alfa?

ne
slyšel, nerozumím podstatě
ano
ne

A. Kozderková

MIMOŘÁDNÉ BOHOSLUŽBY A AKCE

26. 9. - Tichá sbírka
- 8:00 poutní mše sv. ve Štěpánově
- 17:00-18:00 - možnost sv. smíření na faře ve Skutči
3. 10. - 8:00 dětská mše sv. Skuteč
- 9:30 posv. mše sv. v Předhradí
- 11:00 posv. mše sv. v Radčicích
10. 10. - 8:00 posv. mše sv. Prosetín
24. 10. - sbírka na PMD – ve Skutči a Předhradí – misijní jarmark
31. 10. - 11:00 posv. mše sv. Hluboká
31. 10. - v Předhradí před a po mši sv. a ve Skutči od 16:00-18:00 svátost smíření – Tichá sbírka
1. 11. - 16:00 mše sv. Předhradí + pobožnost
- 17:30 mše sv. ve Skutči
2. 11. - 8:00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči
- 16:00 mše sv. Předhradí
- 17:30 mše sv. ve Skutči + pobožnost s průvodem
7. 11. - 8:00 – dětská mše sv. ve Skutči
- 9:30 – dětská mše sv. v Předhradí
- 14:00 posv. mše sv. Janovičky
21. 11. - II. Sběrka na pojištění
25. 11. - 16.45 – Pastor. a ek. rada na Předhradí
27. 11. - spol. zahájení adventu na náměstí ve Skutči
28. 11. - Tichá sbírka a + žehnání adv. věnců
- 17:00-18:00 - možnost sv. smíření na faře ve Skutči
5. 12. - 8:00 a 9:30 - dětská mše sv. ve Skutči i Předhradí + Mikuláš
11. 12. – 9:00 adventní duch. obnova na gymn. Skuteč s P. Janem Regnerem TJ z Olomouce
12. 12. – II. sbírka na bohoslovce, 18:00 večerní mše sv. při svíčkách ve farním kostele ve Skutči
18. 12. - 6:30 dětská rorátní mše sv. při svíčkách ve Skutči (farní kostel) + snídaně na faře
22. 12. - 8:00 mše sv. s gymnáziem ve Skutči při svíčkách
23. 12. - Živý betlém Skuteč

Kurz ALFA – probíhá od října do listopadu v 17:30 v čajovně gymnázia ve Skutči (celkem 12 setkání – na minulý rok navazujeme 5. večerem)

Studentská mše sv. ve Skutči je v době vyučování každý čtvrtek v 7:00

Od 1. 11. budou všechny mše sv. ve Skutči ve farním kostele – na jaře budou opět středeční a nedělní mše sv. večer v kostele Božího Těla

V zimním období budou mše sv. ve středu v Hluboké 18:00, v Předhradí ve čt. v 16:00, na 1. pátek v 16:00, na Štěpánově 2. sobotu v 16:00 a v Lažanech nebudou.

Adventní zpovídání – 12. a 19. 12. před a po mši sv. v Předhradí, 12. 12. od 15:00 do 18:00 na faře ve Skutči.

platí za normálních podmínek - změna programu vyhrazena :-)

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Skuteč: 1143388369/0800

Účet pro příspěvky na opravu farní střechy ve Skutči: 4295878379/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Předhradí: 1144532369/0800

Účet pro finanční příspěvky pro farnost Raná: 1143545379/0800

Vydáno 26. září 2021 pro vnitřní potřebu farností Skuteč, Raná a Předhradí.

Kontakt: ŘKF - děkanství Skuteč, Tyršova 1, 539 73 Skuteč

Tel: J. Linhart- 605 541 676, O. Matula - 732 536 873, Internet: www.farnostskutec.cz, www.farnostrana.cz